

Wahyu Yesus Kristus - Nomer Lima Welas

Meterai Ka-Tujuh jeung Kabukana Kaleresan Nubuat

Jeff Pippenger

2023-11-13

Jeung nalika Anjeunna muka meterai nu katujuh, jadi sepi di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Tuluy kuring ningali tujuh malaikat anu ngadeg di payuneun Allah; sarta ka maranéhna dipaparinkeun tujuh tarompet. Jeung malaikat séjén sumping sarta nangtung di altar, nyepeng pedupaan emas; sarta ka anjeunna dipaparinkeun menyan anu loba, sangkan anjeunna ngahaturkeun éta bareng jeung doa sakumna umat suci dina altar emas anu aya di payuneun tahta. Jeung haseup menyan éta, anu sumping bareng jeung doa-doa umat suci, naék ka payuneun Allah tina leungeun malaikat éta. Jeung malaikat éta nyandak pedupaan, tuluy dieusian ku seuneu tina altar, sarta dialungkeun ka bumi; tuluy aya sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung lini. Wahyu 8:1–5.

Urang keur nyanghareupan curahan seuneu suci ti sanctuari sawarga, dina mangsa sajarah nalika Amérika Sarikat bakal nurunkeun seuneu anu teu suci ti langit kahiji. Wahyu ngeunaan naon anu diucapkeun ku tujuh guludug dina Wahyu pasal sapuluh kudu disegel nepi ka pas saméméh masa kasempetan rahmat ditutup. Masa kasempetan rahmat ogé digambarkeun keur ampir ditutup nalika meterai katujuh dibuka.

Sarta anjeunna ngandika ka abdi, “Ulah nyégél kecap-kecap nubuat tina kitab ieu, sabab waktuna geus caket. Sing saha anu teu adil, mugi tetep dina kateuadilanna; jeung sing saha anu najis, mugi tetep dina kanajisanana; jeung sing saha anu bener, mugi tetep dina kabeneranna; jeung sing saha anu suci, mugi tetep dina kasucianana.” Wahyu 22:10, 11.

Kabukana meterai nu katujuh lumangsung nalika tujuh malaikat nyiapkeun diri pikeun niup tarompét.

Jeung tujuh malaikat anu nyekel tujuh tarompét éta nyiapkeun dirina pikeun ngageuingkeunana. Wahyu 8:6.

Nalika panto rahmat ditutup, “teu aya saurang ogé” anu “mampuh asup ka Bait Allah,” sabab pangantaraan Kristus pikeun dosa-dosa manusa geus réngsé. Panto rahmat geus ditutup, sarta tujuh malaikat diparéntahkeun pikeun nyiramkeun bokor-bokor murka Allah.

Sarta Bait Allah pinuh ku haseup tina kamulyaan Allah, jeung tina kakawasaan-Na; sarta taya saurang ogé anu sanggup asup ka jero Bait Allah, nepi ka réngsé tujuh bala tina tujuh malaikat éta. Sarta kuring ngadéngé sora anu tarik ti jero Bait Allah nyarios ka tujuh malaikat éta, “Arindit, sarta tumpahkeun cawan-cawan murka Allah ka bumi.” Wahyu 15:8, 16:1.

Henteu aya tanda yén tujuh malaikat anu niup tujuh tarompet dina Wahyu bab salapan nepi ka sabelas téh béda ti tujuh malaikat anu ngucurkeun tujuh bala panungtungan. Sabalikna, ciri-ciri profétis tina hukuman anu dilambangkeun ku tujuh tarompet téh saajajar jeung tempatna sarta pangaruhna tina tujuh cawan murka Allah dina bab genep welas. Salaku patalina anu leuwih

langsung, hukuman-hukuman tarompet éta sacara langsung disebut bala.

Jeung sesa jalma anu henteu tiwas ku ieu bala, tetep henteu tobat tina pagawean leungeun maranéhna, supaya maranéhna henteu nyembah ka setan-setan, jeung ka arca-arca tina emas, pérak, tambaga, batu, jeung kai, anu henteu bisa ningali, henteu bisa ngadéngé, sarta henteu bisa leumpang. Wahyu 9:20.

Dibukana segel anu katujuh téh dihaja ditempatkeun dina kontéks deukeutna panutupan mangsa pangujian. Segel anu katujuh ngawakilan hiji saksi kadua ngeunaan naon anu “diucapkeun” ku tujuh guludug éta, anu ku Yohanes, kitu deui ku Paulus, dilarang pikeun dituliskeun.

Tuluy anjeunna ngagero ku sora tarik, saperti singa ngagaur; sarta nalika anjeunna geus ngagero, tujuh guludug ngucapkeun sora-sorana. Jeung sanggeus tujuh guludug ngucapkeun sora-sorana, kuring rék nulis; tapi kuring ngadéngé hiji sora ti sawarga nyarios ka kuring, “Segelkeun hal-hal anu geus diucapkeun ku tujuh guludug éta, sarta ulah ditulis.” Wahyu 10:3, 4.

Naon anu “diucapkeun” ku tujuh guludug éta disegel, jeung dina pasal dua puluh dua, nubuat anu geus disegel dina kitab Wahyu téh kudu dibuka segelna, sarta saperti dina meterai katujuh, éta kudu dibuka segelna pas saméméh masa pangasihian ditutup.

Sadérék White nétélakeun yén dipagerna naon anu “diucapkeun” ku tujuh guludug éta ngawakilan tindakan anu sarua ti Singa tina suku Yuda, sakumaha nalika Anjeunna maréntahkeun ka Daniel supaya ngégél bukuna nepi ka mangsa ahir. Kitab Daniel jeung Wahyu téh kitab anu sarua, sarta dina Wahyu Yesus digambarkeun minangka Singa tina suku Yuda nalika Anjeunna muka segel kitab anu geus disegel ku tujuh segel; ku kituna, Singa tina suku Yuda éta ogé anu maréntahkeun ka Daniel supaya ngégél bukuna nepi ka mangsa ahir. Singa tina suku Yuda nyaéta Anjeunna anu ngégél jeung muka segel Firman-Na, sabab Anjeunna téh Firman éta.

“Sanggeus ieu tujuh guludug ngedalkeun sorana, parentah datang ka Yohanes saperti ka Daniel ngeunaan buku leutik éta: ‘Segelkeun hal-hal anu geus diucapkeun ku tujuh guludug éta.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, jilid 7, 971.

Bukti internal dina kitab Daniel jeung Wahyu nétélakeun yén dibukana segel katujuh téh mangrupa saksi kadua kana dibukana naon anu geus diucapkeun ku tujuh guludug. Boh dibukana kitab Daniel boh dibukana kitab anu disegel ku tujuh segel, nétélakeun yén bebeneran-bebeneran anu diungkabkeun nalika hiji amanat nubuat dibuka segelna, sipatna téh maju satapak-satapak. Ku sabab kitu kitab Daniel nyebutkeun éta minangka nambahanana pangaweruh, sedengkeun kitab Wahyu ngagambarkeunana minangka ngaleupaskeun hiji segel tuluy segel anu séjén.

Éta téh cahya anu beuki lila beuki caang nepi ka poé nu sampurna.

Tapi jalan jalma-jalma anu bener téh ibarat cahya anu ngagenclang, anu beuki caang nepi ka datangna poe anu sampurna. Siloka 4:18.

Nalika “bebener” dibuka segelna, éta téh lumangsungna sacara progresif.

“Upami diperlukeun pikeun umat Allah baheula supaya remen ngélingan deui cara Anjeunna ngurus maranéhna dina rahmat jeung dina panghukuman, dina piwuruk jeung dina teguran, sarua pentingna yén urang ngarenungkeun bebeneran-bebeneran anu parantos dipasrahkeun ka urang dina Firman-Na,—bebeneran anu, upami dipaliré, bakal ngantunkeun urang kana handap asor jeung pasrah, sarta taat ka Allah. Urang kudu disucikeun ku bebeneran. Firman Allah ngedalkeun bebeneran-bebeneran husus pikeun unggal jaman. Cara Allah ngurus umat-Na dina mangsa katukang kudu narik perhatian urang kalayan saksama. Urang kedah diajar palajaran-pelajaran anu dimaksudkeun pikeun diajarkeun ka urang ku eta. Nanging urang henteu meunang ngarasa cukup ku eta wungkul. Allah nuju mingpin umat-Na saléngkah demi saléngkah. Bebeneran téh maju terus. Nu milari kalayan sumanget anu jero bakal teras-terasan nampi cahaya ti sawarga. Naon ari bebeneran? kedah salawasna janten panalungtikan urang.” Signs of the Times, May 26, 1881.

Dina ahir bulan Juli 2023, Wahyu Yesus Kristus mimiti dibuka segelna.

Saperti dina meterai ka-tujuh jeung ogé dina ucapan tujuh guludug, Wahyu Yesus Kristus dibuka pas saméméh panutupan mangsa kasempetan rahmat. Ieu nyayagikeun saksi katilu tina pesen anu sarua anu dilambangkeun ku dibukana meterai ka-tujuh jeung ku tujuh guludug. Eta tilu gambaran dina kitab Wahyu téh mangrupa tilu saksi anu ngahiji pikeun ngawangun pesen Wahyu Yesus Kristus. Dibukana ieu tilu saksi téh lumangsung sacara bertahap. Pangaruhna ogé lumangsung sacara bertahap.

“Nurut kana hukum Allah téh nya éta panyucian. Loba jalma anu boga pamadegan anu salah ngeunaan ieu pagawéan dina jiwa, tapi Isa ngadoa sangkan murid-murid-Na dipaparin kasucian ku jalan bebeneran, sarta nambahan, ‘Firman-Mu téh bebeneran’ (Yohanes 17:17). Panyucian lain pagawéan sakedapan, tapi hiji pagawéan anu lumangsung terus maju, sakumaha nurut téh lumangsung terus. Salila Sétan terus ngadorong godaan-godaanna ka urang, perjuangan pikeun nalukkeun diri kudu diperjuangkeun deui jeung deui; tapi ku jalan nurut, bebeneran bakal nyucikeun jiwa. Maranéhna anu satia kana bebeneran bakal, ku jasa-jasa Kristus, nungkulan sagala kalemahan tabiat anu geus nyababkeun maranéhna kabentuk ku unggal rupa kaayaan hirup anu robah-robah.” Faith and Works, 85.

Pamekaran anu maju tina pamahaman ngeunaan Wahyu Yesus Kristus mimiti dipedalkeun dina ahir Juli 2023. Prosés pamahaman kana kayaktian-kayaktian anu mimiti dipedalkeun dina mangsa éta, dimimitian teu lila sanggeus 18 Juli 2020.

Kabeneran anu diidéntifikasi dina amanat ngeunaan dibukana segel katujuh nuju nyanghareupan waymark tina Gorowok Tengah Peuting. Gorowok Tengah Peuting dina sajarah kaum Millerite mangrupa kamekaran kabeneran anu lumangsung sacara progresif, sarta éta kanyataan bisa dibuktikeun ku panalungtikan sajarah ngeunaan pagawéan Samuel Snow. Isa ngagambarkeun gerakan malaikat katilu ku gerakan malaikat kahiji, sabab Anjeunna salawasna ngagambarkeun ahir ku awal.

Kaleresan-kaleresan anu ngahiji pikeun ngawangun amanat Ceurik Tengah Peuting téh nya éta pamahaman ngeunaan saha Allah téh, sarta kumaha sipat-Na diwakilan dina Firman-Na. Kaleresan-kaleresan éta ngawengku pedaran anu kacida rinci ngeunaan prosés sajarah anu bakal

dicepeng ku jalma-jalma anu ahirna ngawarwarkeun amanat Ceurik Tengah Peuting. Sajarah anu disumputkeun ngeunaan tujuh guludug téh anu nangtukeun éta prosés sajarah. Meterai katujuh mangrupa bagian tina éta prosés sajarah anu rinci, tapi panyingkepanana ditujukeun ka mangsa waktu anu dimimitian nalika amanat Ceurik Tengah Peuting geus dirampungkeun, ku kituna nandaan iraha pamegelan saratus opat puluh opat rébu geus kahontal. Dicabutna meterai katujuh sacara bertahap dimimitian nalika amanat Ceurik Tengah Peuting geus dimekarkeun sapinuhna, sakumaha digambarkeun ku pasamoan kémah di Exeter dina usum panas taun 1844. Artikel-artikel ieu ngagambarkeun uleman pribadi pikeun anjeun sangkan sumping ka pasamoan kémah di Exeter.

Nalika meterai katujuh dibuka, seuneu tina altar dialungkeun ka bumi, tuluy aya “sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung lini.” “Sora” ngawakilan tarompét.

Gorowok tarik, ulah nahan-nahan, tarik sora maneh kawas tarompét, sarta béjakeun ka umat Kami palanggaran maranéhna, jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosa maranéhna. Yesaya 58:1.

Sora tarompét nandakeun hiji amanat anu ngingetkeun ngeunaan hukuman anu rék tumiba. Nalika Yesaya maréntahkeun umat Allah supaya ngangkat sorana kawas tarompét, maranéhna kudu “ngagorowok” tarik. Amanat Midnét Krai dibuka segélna pas saméméh datangna waktuna lini dina hukum Minggu. Amanat Midnét Krai anu dibuka segélna pas saméméh hukum Minggu anu geura datang, nya éta amanat anu ngagedéan nepi ka jadi gorowok tarik. Nalika Yesaya nyebut, “Gorowok tarik,” anjeunna nuju ngarujuk kana gabungan gorowok tarik malaikat katilu, anu mangrupa sora kadua anu ngahiji jeung amanat Midnét Krai. Amanat Midnét Krai anu tarik téh mangrupa panggeuing ngeunaan tarompét katujuh, anu mangrupa cilaka katilu. Umat Allah kudu ngartos yén nalika amanat tarompét éta ditiup, maranéhna aya dina mangsa-mangsa panungtungan tina waktu pamariksaan maranéhna. Ku sabab éta parentah Yesaya téh mangrupa panggeuing pikeun nyiapkeun panutupan waktu pamariksaan, panggeuing yén hukuman tarompét tina cilaka katilu Islam rék nimpah ka Amérika Sarikat lantaran nampik Sabat Allah. Dina hukum Minggu, Midnét Krai, anu mangrupa anu kahiji tina dua “sora” dina Wahyu pasal dalapan welas, ngagedéan jadi gorowok tarik. Nalika anak-anak Allah séjénna anu masih aya di Babul dipanggil kaluar.

“Kabeneran pikeun jaman ieu, amanat malaikat katilu, kudu diwawarkeun ku sora tarik, hartina kalayan kakawasaan anu beuki ngaronjat, sakumaha urang ngadeukeutan kana ujian ahir anu agung.” The 1888 Materials, 710.

“Ngagedéna kakuatan” tina “sora tarik” malaikat katilu geus dilambangkeun di Sinai nalika Sapuluh Parentah diumumkeun ku Yéhuwa sorangan. Tarompét dina sajarah éta beuki ngagedé kakuatanana nalika gunung ngageter sarta robah jadi haseup. Kasieunan téh kacida gedéna, nepi ka Musa ogé ngageter pisan. Harita bangsa éta ngangkat “sora” maranéhna ku kasieun, nyuhunkeun sangkan “sora” Allah eureun disada.

Jeung sora tarompét, jeung sora pangandika; anu ngadéngé éta sora nyuhunkeun supaya pangandika téh ulah deui diucapkeun ka maranéhna: (Sabab maranéhna teu kuat nanggung naon anu diparéntahkeun, Jeung lamun sanajan ngan hiji sato nyabak gunung éta, éta bakal dibaledogan ku batu, atawa ditubles ku tumbak: Jeung pintonanana kacida matak pikasieuneunana, nepi ka Musa ngandika, Kuring kacida sieun jeung ngageter:). Ibrani

12:19–21.

“sora” anu “maranéhna” geus “denge” ngawakilan “sora” tina pesen pangéling-ngéling malaikat katilu. Dina kasangsaraan anu matak sieun maranéhna ngawaler ku “sora-sora” maranéhna sorangan. Sora-sora dina hukum Minggu ogé dilambangkeun ku parawan-parawan bodo anu keur ménta minyak, sarta sora-sora parawan-parawan wijaksana nyaritakeun ka maranéhna supaya indit jeung meuli keur dirina sorangan. Dina panutupan mangsa kasempetan manusa, “sora-sora” jalma-jalma anu ngakuan yén maranéhna geus leungit, sakumaha parawan-parawan Advent anu bodo dina hukum Minggu, ngagorowok supaya batu-batu jeung gunung-gunung ragrag kana maranéhna. Hukum Minggu ditipikeun ku pamasrahan hukum di Gunung Sinai.

“Dina éta pancén anu agung, nalika aya panampakan-panampakan anu matak gumun tina kakawasaan Ilahi,—sora tarompet anu misterius beuki tarik jeung beuki matak pikasieuneun, guludug ngageleger ngaguruh ti unggal sisi gunung, kilat nyorot nyaangan puncak-puncak anu teges tur khidmat, jeung di puncak Sinai, di tengah mega, jeung badai, jeung poek anu kandel, kamulyaan Allah lir seuneu anu ngaduruk,—ku tanda-tanda ayana Yéhuwa éta, hate urang Israil luntur ku kasieun, sarta sakumna jamaah ‘nangtung ngajauhan.’ Malah Musa ogé ngucap, ‘Kami kacida sieun jeung ngageter.’ Tuluy, luhureun unsur-unsur alam anu silih tarung, kadéngé sora Yéhuwa, nu ngandika sapuluh parentah hukum-Na.”

“Sabot kaca anu agung ti Allah nembongkeun ka bangsa Israil kaayaan maranéhna anu sajadi, jiwa maranéhna kacida kabanjiran ku kasieunan. Kakawasaan anu pikasieuneun tina pangandika Allah karasa leuwih ti nu sanggup ditanggung ku raga maranéhna anu ngageter. Maranéhna nyuhunkeun ka Musa, ‘Nya maneh anu nyarita ka kami, sarta kami bakal ngadéngé; tapi ulah Allah nyarita ka kami, bisi kami paéh.’ Nalika patokan kabeneran Allah anu agung dipidangkeun di hareupeun maranéhna, maranéhna ngarasakeun, saperti can kungsi saméméhna, kumaha matak pikasieuneunna sipat dosa, jeung kasalahan maranéhna sorangan, dina paningal Allah anu murni tur suci.” Signs of the Times, 3 Maret 1881.

Nalika seuneu ti altar dialungkeun ka bumi, aya “sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung lini.” “Guludug jeung kilat” téh lambang tina pangadilan-pangadilan Allah. Dina hukum Minggu, Amérika Sarikat bakal geus pinuh ngeusian “cangkir kajahatan”-na, sarta “murtadna bangsa bakal dituturkeun ku karuksakan bangsa.” “Cangkir kajahatan” jadi pinuh dina generasi kaopat, sabab duanana tanduk tina sato galak bumi maju ngaliwatan opat generasi pemberontakan anu beuki ngagedéan. Hukum Minggu nandaan tempat pangadilan-pangadilan Allah, anu dilambangkeun ku “guludug-guludug jeung kilat-kilat,” dipasrahkeun, sarta éta dipasrahkeun ka generasi kaopat.

Ngeunaan urang Amori, PANGERAN ngadawuh kieu: “Dina turunan anu kaopat maranéhna bakal datang deui ka dieu; sabab kajahatan urang Amori can pinuh acan.” Sanajan bangsa ieu kacida kasohorna ku sabab nyembah brahala jeung karuksakan moralna, maranéhna can acan ngeusian cangkir kajahatanna nepi ka pinuh, sarta Allah moal maparin parentah pikeun ngamusnahkeun maranéhna sagemblengna. Bangsa-bangsa éta kudu ningali kakawasaan ilahi dinyatakeun kalayan écés pisan, supaya maranéhna ditinggalkeun tanpa alesan. Nu Nyipta anu welas asih kersa nahan kasabaran-Na ka kajahatan maranéhna nepi ka turunan anu kaopat. Tuluy, lamun teu katingali aya parobahan ka arah anu leuwih hadé, pangadilan-pangadilan-Na

bakal tumiba ka maranéhna.

“Kalawan katepatan anu teu bisa salah, Nu Mahateu aya tungtungna masih kénéh nyatet unggal bangsa. Samentara rahmat-Na dipasihkeun ku panggero-panggero pikeun tobat, catetan ieu bakal tetep kabuka; tapi lamun angka-angkana ngahontal hiji jumlah tangtu anu geus ditangtukeun ku Allah, palayanan amarah-Na dimimitian. Catetanana ditutup. Kasabaran ilahi eureun. Teu aya deui panyuwunan rahmat pikeun maranéhna.” Testimonies, jilid 5, 208.

Nyi White nétélakeun yén pangadilan-pangadilan anu dimimitian dina mangsa hukum Minggu téh nyaéta “pangadilan-pangadilan Allah anu ngancurkeun.” Anjeunna ngajar yén geus kasép teuing pikeun urang Advent Laodikia anu bodo, anu kungsi boga kasempetan pikeun nyiapkeun diri nyanghareupan krisis dina tengah peuting, tapi geus nampik pikeun ngalakukeun éta. Mangsa pangadilan anu ngancurkeun pikeun para parawan anu bodo éta, nyaéta “waktu rahmat” pikeun jalma-jalma anu can acan ngadéngé bebeneran.

“Nun, muga-muga umat terang kana waktu datangna pamariksaan ka maranéhna! Loba anu can acan ngadangu bebeneran pangujian pikeun mangsa ieu. Loba anu keur diparebut ku Roh Allah. Waktu pangadilan-pangadilan karuksakan ti Allah teh mangrupikeun waktu rahmat pikeun jalma-jalma anu can kungsi boga kasempetan pikeun diajar naon ari bebeneran. Kalawan lemah lembut Gusti bakal neuteup ka maranéhna. Haté rahmat-Na kaenyuhan; panangan-Na masih keneh ngalegaan pikeun nyalametkeun, bari panto geus katutup pikeun jalma-jalma anu henteu daek asup.” Testimonies, jilid 9, 97.

Nalika meterai katujuh dibuka, aya “sora-sora, guludug-guludug, kilat-kilat, jeung hiji lini.” “Jam” nalika “lini” dina Wahyu sabelas mimiti kacumponan nyaéta Révolusi Perancis, jeung kacumponan anu sampurna tina “jam” éta nyaéta “guncangan” tina sato galak “bumi”, dina hukum Minggu anu baris geura datang. Dina “jam” éta, meterai katujuh kabuka sapinuhna. Salib ngalambangkeun hukum Minggu, jeung dina salib kajadian lini anu gedé.

Yesus, sanggeus Anjeunna sasaur deui ku sora tarik, masrahkeun nyawa-Na. Jeung, ieu, tabir Bait Allah beulah jadi dua ti luhur nepi ka handap; jeung bumi ngageter, sarta batu-batu meulah. Mateus 25:51.

Di kayu salib, hiji karajaan satanis geus diruntuhkeun, sakumaha engké bakal kajadian dina hukum Minggu.

“Kristus henteu nyerahkeun nyawa-Na nepi ka Anjeunna parantos ngalaksanakeun padamelan anu ku sabab éta Anjeunna sumping, sarta ku hembusan napas-Na anu pamungkas Anjeunna nyeluk, ‘Geus réngsé.’ Yohanes 19:30. Peperangan éta parantos dimeunangkeun. Leungeun katuhu-Na jeung panangan-Na anu suci parantos ngadatangkeun ka Anjeunna kameunangan. Salaku hiji Nu Nalukkeun, Anjeunna nangtungkeun panji-Na di luhur-luhureun anu langgeng. Naha teu aya kabungah di antara para malaikat? Sakuliah sawarga ngagungkeun kameunangan Jurusalamet. Iblis geus dikalahkeun, sarta terang yén karajaanna geus leungit.” The Desire of Ages, 758.

Lini di salib teh mangrupikeun gambaran tina “bebeneran,” nyaéta Alfa jeung Omega.

“Bebeneran” téh mangrupa awal, tengah, jeung ahir; éta kecap Ibrani anu diwangun ku ngahijikeun

hurup kahiji, katilu welas, jeung hurup panungtung dina alfabét Ibrani. Aya lini nalika Kristus pupus, tuluy aya deui lini dina waktu Anjeunna hudang tina maot. Di salib aya lini anu kahiji, tuluy kubur, teras lini dina waktu Anjeunna hudang tina maot. Dina duanana lini éta, kubur-kubur kabuka.

“Waktu Yesus, basa Anjeunna ngagantung dina salib, sasambat, ‘Geus réngsé,’ batu-batu beulah, bumi ngageter, sarta sawatara kuburan kabuka. Waktu Anjeunna gugah jadi anu meunang kameunangan tina maot jeung kubur, bari bumi keur oleng sarta kamulyaan sawarga mancarkeun cahaya ngurilingan éta tempat suci, loba jalma-jalma paéh anu bener, anu nurut kana panggero-Na, kaluar minangka saksi yén Anjeunna geus gugah. Para wali anu dipaparin kahormatan éta, anu geus dihudangkeun, kaluar dina kaayaan dimulyakeun. Maranéhna téh jalma-jalma pilihan jeung suci tina unggal jaman, ti mimiti ciptaan nepi ka poé-poé Kristus. Ku kituna, bari para pamingpin Yahudi keur narékahan nyumputkeun kanyataan ngeunaan kabangkitan Kristus, Allah milih ngangkat sakelompok jalma tina kuburan maranéhna pikeun mere kasaksian yén Yesus geus gugah, sarta pikeun nyatakeun kamulyaan-Na.” *Early Writings*, 184.

Dina lini kahiji gempu bumi, kuburan-kuburan kabuka, jeung dina lini pamungkas, kuburan Kristus kabuka. Dina Wahyu pasal sabelas, dua saksi kaluar tina kuburan maranéhna dina jam anu sarua jeung lini. Lini éta nyaéta hukum Minggu, anu dilambangkeun ku salib. Ku sabab éta, bakal aya dua kabangkitan dina jam hukum Minggu. Nu kahiji ngagambarkeun kalahiran saratus opat puluh opat rébu anu kajadian saméméh éta awéwé ngalaman nyeri ngalahirkeun, nu kadua lumangsung dina mangsa anjeunna keur ngalaman nyeri ngalahirkeun. Awéwé dina Wahyu pasal dua welas mimitina ngalahirkeun anak lalaki anu bakal maréntah bangsa-bangsa ku iteuk beusi, tanpa nyeri ngalahirkeun naon waé. Tuluy dina hukum Minggu, nyeri ngalahirkeunana mimiti, sarta anjeunna ngalahirkeun anak anu kadua. Mimiti, anjeunna ngalahirkeun Élia, jeung pamungkas anjeunna ngalahirkeun Musa. Hukum Minggu téh nyaéta jam kabangkitan kembar-kembar dina Wahyu pasal tujuh.

Nalika meterai katujuh dibuka sapinuhna dina hukum Minggu, aya tiiseun di sawarga salila satengah jam.

“Tapi Allah milu nandang sangsara sareng Putra-Na. Para malaikat nyaksian kanyeri Juru Salamet. Maranéhna ningali Gusti maranéhna keur dikurung ku legiun kakuatan satanis, sipat kamanusaan-Na kabebanan ku rasa sieun anu ngagebeg, misterius. Aya tiiseun di sawarga. Taya harpa anu kadéngé dipaénkeun. Lamun jalma-jalma fana tiasa ningali kaéran pasukan malaikat, nalika maranéhna dina kasedih jempling nyaksian Rama misahkeun pancaran cahaya, kanyaah, sareng kamulyaan-Na ti Putra-Na anu dipikanyaah, maranéhna bakal leuwih ngartos kumaha pikanyerieun dosa dina paningal-Na.” *The Desire of Ages*, 693.

Satengah jam kahiji dina jam lini, ngalambangkeun kalahiran kahiji atawa hudangna deui dua saksi. Dina satengah jam éta, dua saksi disegel. Maranéhna kudu disegel ti heula saméméh hukum Minggu, sabab maranéhna téh panji anu nyaur budak anu séjén kaluar tina kubur dina satengah jam sésana. Budak anu kadua ngan bisa dihirupkeun ku ningali lalaki jeung awéwé anu boga segel Allah salila kanyeri krisis hukum Minggu.

“Pagawean Roh Suci nya éta ngayakinkeun dunya ngeunaan dosa, ngeunaan kabeneran, jeung ngeunaan pangadilan. Dunya ngan bisa dipapatahan ku ningali jalma-jalma anu percaya kana bebeneran disucikeun ku jalan bebeneran, hirup nurutkeun asas-asas anu luhur tur suci, nembongkeun kalawan écés jeung mulya garis pamisah antara jalma-jalma anu ngajaga parentah-parentah Allah, jeung jalma-jalma anu nginjak-injak éta parentah di handapeun sukuna. Pangudusan ku Roh nandakeun bédana antara jalma-jalma anu miboga meterai Allah, jeung jalma-jalma anu ngajaga poé reureuh palsu. Nalika ujian éta datang, bakal katingali kalawan écés naon anu disebut tanda sato galak téh. Éta nya éta miara poé Minggu. Jalma-jalma anu sanggeus ngadangu bebeneran, tetep nganggap poé ieu suci, nanggung tanda tangan jalma durhaka, anu nyangka rek ngarobah waktu jeung hukum.” Bible Training School, 1 Désémber 1903.

Anak cikal ti awéwé téh nyaéta saratus opat puluh opat rébu anu diidentifikasi salaku buah sulung dina kitab Wahyu. Maranéhna ngawakilan tanda anu kudu dipikawanoh ku domba nu séjén dina mangsa krisis jeung patempuran dina konflik hukum Minggu. Tanda éta nyaéta poé Sabat, anu dicekel pageuh ku saratus opat puluh opat rébu dina mangsa nalika éta téh haram pikeun ngalakukeunana. Sister White nyebut panji maranéhna minangka “panji nu kalumuran ku getih ti Pangeran Emmanuel.”

“Dina titingalian, sim kuring ningali dua pasukan keur tarung dina pasalia anu pikasieuneun. Hiji pasukan dipingpin ku panji-panji anu mawa lambang dunya; anu hiji deui dipingpin ku panji Pangeran Emmanuel anu kacepret ku getih. Panji demi panji ditinggalkeun ngarérét dina lebu, nalika kompi demi kompi tina pasukan Gusti ngagabung ka pihak musuh, jeung suku demi suku tina barisan musuh ngahiji jeung umat Allah anu nurut kana parentah-parentah-Na. Hiji malaikat anu ngapung di tengah langit nempatkeun panji Emmanuel kana loba leungeun, bari saurang panglima anu gagah ngagero ku sora tarik: ‘Asup kana barisan. Mugi jalma-jalma anu satia ka parentah-parentah Allah jeung kasaksian Kristus ayeuna nyokot tempatna. Kaluar ti antara maranéhna, sarta sing papisah, jeung ulah nyabak kana anu najis, mangka Kami bakal nampi maranéh, sarta bakal jadi Rama pikeun maranéh, jeung maranéh bakal jadi putra-putri Kami. Mugi sakur anu daék, naék pikeun nulungan PANGERAN, pikeun nulungan PANGERAN ngalawan anu kuat.’” Testimonies, jilid 8, 41.

Panji anu kakeueum ku getih téh nyaéta anu kudu katingali ku domba-domba Allah nu lian dina mangsa krisis hukum Minggu. Panji éta téh cahaya nu keur naék, anu dibawa ku saratus opat puluh opat rébu. Panji éta beureum warnana, sabab éta téh panji anu kakeueum ku getih. Panji éta parantos dilambangkeun dina peperangan Yerikho, nalika Rahab narima jeung ngalindungan mata-mata, tuluy ngaku tundukna ka balad Yosua ku masang benang kirmizi kaluar tina jandélana. Rahab ngawakilan anak-anak cikal kadua Allah dina krisis hukum Minggu, anu ningali sarta narima tanda kirmizi, tuluy asup kana kataatan ka balad Yosua. Benang kirmizi anu dipaké ku Rahab téh jadi tanda pikeun balad Yosua sangkan henteu ngancurkeun sakulawarga Rahab.

Rahab ngalambangkeun jalma-jalma anu masih aya di Babul dina mangsa krisis hukum Minggu, sarta tentara Yosua ngalambangkeun cikal-bakal tina saratus opat puluh opat rébu. Benang beureum kirmizi téh lambang Sabat Allah. Benang beureum kirmizi éta nyaéta parentah ti para panénjo anu dipasihkeun ka Rahab, anu wajib ku anjeunna diturut upama manéhna rék meunang

panangtayungan Allah.

Lah, lamun kami geus asup ka éta tanah, maneh kudu ngabeungkeut ieu tali benang beureum ngora dina jandéla tempat ku maneh nurunkeun kami; sarta maneh kudu ngumpulkeun ramana, indungna, dulur-dulurna, jeung sakumna kulawarga ramana ka imah maneh. Yosua 2:8.

Tanda anu kudu katempo ku jalma-jalma anu masih aya di Babul téh dilambangkeun ku benang beureum ngora, nya éta Sabat, anu ogé nandakeun bédana antara dua kembar éta. Kembar anu lahir pangheulana téh nyaéta saratus opat puluh opat rébu, sabab maranéhna nyekel panji Pangeran Emmanuel anu kabeuleum ku getih dina leungeunna.

Jeung Mantenna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma buangan Israil, jeung ngahijikeun deui nu kaserak ti Yuda ti opat juru bumi. Sirikna Epraim ogé bakal sirna, sarta musuh-musuh Yuda bakal dipupus: Epraim moal sirik ka Yuda, jeung Yuda moal nyusahkeun Epraim. Tapi maranéhna bakal ngapung narajang kana taktak urang Pilisti ka kulon; babarengan maranéhna bakal ngarampas jalma-jalma di wetan; maranéhna bakal nerapkeun leungeunna kana Edom jeung Moab; sarta bani Amon bakal nurut ka maranéhna. Yesaya 11:12–14.

Anak kembar anu cikal miboga tanda beureum saulas, nya éta benang beureum saulas anu nandaan anu cikal. Anak kembar anu lahir heula téh Zarah, ari anu lahir kadua téh Pharez.

Jeung dina mangsa anjeunna keur ngalahirkeun, katembong aya kembar dina rahimna. Jeung kajadian, nalika anjeunna keur ngalahirkeun, anu saurang ngaluarkeun leungeunna; tuluy bidan nyokot benang beureum kirmizi sarta ngabeungkeutkeun kana leungeunna, pokna, “Ieu anu kaluar heula.” Tapi kajadian, waktu anjeunna narik deui leungeunna, katembong dulurna anu kaluar; tuluy manéhna ngadawuh, “Kumaha maneh nembus kaluar? Ieu palanggaran jadi kana maneh.” Ku sabab kitu ngaranna disebut Pharez. Sanggeus éta kaluar dulurna, anu dina leungeunna aya benang beureum kirmizi; sarta ngaranna disebut Zarah. Kajadian 38:27–30.

Zarah hartina cahaya anu keur naék, jeung Pharez hartina nembus kaluar. Nalika si kembar Pharez ningali cahaya anu keur naék tina tanda benang beureum kirmizi dina leungeun dulur kembarna, nya éta Zarah, manéhna “nembus kaluar,” atawa kaluar ti Babul. Pangakuan Zarah kana cahaya anu keur naék tina benang beureum kirmizi éta nandaan katundukan si kembar anu lahir panungtungan ka si kembar anu lahir pangheulana.

Maranéhanana bakal datang ti wetan, ti kulon, ti kalér, jeung ti kidul, sarta bakal calik dina Karajaan Allah. Jeung, behold, aya nu pamungkas anu bakal jadi pangheulana, jeung aya nu pangheulana anu bakal jadi pamungkas. Lukas 13:29, 30.

Sajarah nu disumputkeun tina tujuh guludug nandaan tilu waymark. Waymark nu kahiji jeung nu panungtung téh mangrupa kuciwa. Mangsa antara kuciwa nu kahiji jeung amanat Tangis Peuting-Tengah nyaéta waktu nungguan. Ti Tangis Peuting-Tengah, anu mangrupa waymark nu kadua, mangsa waktuna nyaéta waktu panyegelan. Mangsa anu mangrupa waktu panyegelan éta réngsé dina kuciwa nu panungtung.

Sajarah anu disumputkeun tina tujuh guludug nandaan tilu waymark. Waymark anu kahiji jeung anu panungtung nyaéta kabukana kuburan dina hiji lini. Mangsa antara kabukana kuburan anu kahiji jeung pesen Patingtrim Tengah Peuting nyaéta waktu nunda. Ti Patingtrim Tengah Peuting, anu mangrupa waymark anu kadua, mangsa waktuna nyaéta waktu panyegelan. Mangsa anu mangrupa waktu panyegelan éta réngsé dina kabukana kuburan anu panungtung.

Dua saksi ieu ngeunaan tilu léngkah sajarah nu disumputkeun tina tujuh guludug téh ogé dipasaksikeun ku pupusna jeung hudangna Kristus. Muka kahiji kuburan dilambangkeun ku baptisan Kristus kana kuburan cai, ari kuburan panungtungan nya éta salib. Di antara baptisan Kristus jeung salib, Kristus ngawarkeun amanat-Na; éta ngalambangkeun Saur Tengah Peuting. Anjeunna ngalaksanakeun ieu pangwawaran dina sarébu dua ratus genep puluh poé. Sanggeus salib, dina diri murid-murid-Na, amanat Saur Tengah Peuting diulang deui salila sarébu dua ratus genep puluh poé nepi ka pupusna Stefanus.

Dua saksi dina Wahyu sabelas dipaparin kakawasaan pikeun nepikeun amanat ceurik peuting pisan salila sarébu dua ratus genep puluh poé. Saterusna maranéhna dipaéhan, tuluy dibaringkeun di jalan-jalan salila sarébu dua ratus genep puluh poé, nepi ka maranéhna dihudangkeun deui kana kahirupan, sarta dipaparin kakawasaan.

Urang baris nuluykeun nalungtik bebeneran-bebeneran ieu dina artikel salajengna.

“Lamun teu aya tobat anu sajati tina jiwa ka Allah; lamun napas hirup ti Allah henteu ngahudangkeun jiwa kana kahirupan rohani; lamun jalma-jalma anu ngaku bebeneran henteu digerakkeun ku asas anu lahir ti sawarga, maranéhna henteu dilahirkeun tina binih anu teu bisa rusak, anu hirup jeung tetep salalawasna. Lamun maranéhna henteu ngandel kana kabeneran Kristus minangka hiji-hijina jaminan maranéhna; lamun maranéhna henteu nyonto tabiat-Na, henteu digawé dina sumanget-Na, maranéhna taranjang, maranéhna henteu ngagem jubah kabeneran-Na. Anu paéh mindeng dipintonkeun saolah-olah anu hirup; sabab jalma-jalma anu keur ngusahakeun naon anu ku maranéhna disebut kasalametan nurutkeun pamadegan sorangan, henteu miboga Allah anu damel dina diri maranéhna boh pikeun mikahayang boh pikeun ngalakukeun nurutkeun pangersa-Na anu hadé.”

“Golongan ieu kagambarkeun kalayan écés ku lebak tulang-tulang garing anu ditingali ku Hesekiel dina titingalian.” Review and Herald, 17 Januari 1893.